

Til fru Inge-Lene Ebdrup må jeg sige angående problemet med, at man skal indgå en frivillig aftale: Problemet er, at hvis man står og skal have en lejlighed, er man nødt til at underskrive den aftale, som udlejerens kræver man skal underskrive, for ellers får man ikke nogen lejlighed, og så står man på gaden. Derfor er det ikke en frivillig aftale. Det er kun på papiret, det er en frivillig aftale. I virkelighedens verden er det et diktat fra udlejerens side, og det er man nødt til at underskrive, for ellers er det en anden, der får den lejlighed. Derfor kan det ikke hjælpe noget, man kommer med, at det er frivillige aftaler på området, og det mente jeg egentlig også jeg havde illustreret.

Hr. Freddie H. Madsen sagde på et tidspunkt, at så kunne man jo bare efterfølgende opsiges aftalen. Det er sådan set en juridisk argumentation, for det er ikke sikkert, man i praksis har den mulighed. Det forudsætter i første række, at man ved, at der foregår den kommunikation, som man jo ikke har adgang til. Det er bare sagt for at illustrere, at det er altså ikke helt så enkelt, som man måske lige tror, når man ser lovforslaget i første omgang.

Men jeg er meget, meget glad for de tilkendegivelser, der er kommet fra bl.a. Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om, at de forhold selvfølgelig skal præciseres og gøres i orden, og at der skal være tid til at gennemgå forslaget inden vedtagelsen. Det er jeg meget glad for.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag fremmer en forenkling og modernisering af reglerne om kommunikation og det bureaukrati, som nu engang er nødvendigt, og som foregår mellem lejer og udlejer.

Naturligvis skal der tages hensyn til, at ikke alle har computer, og alle skal naturligvis ikke presses til at anskaffe sig en for at få en lejlighed. Vi er jo alle enige om, at vi skal gøre alt, hvad vi kan for ikke at etablere A-, B- eller måske C-hold i Danmark. Men da det hele ifølge lovforslaget skal foregå på helt frivillig basis mellem lejer og udlejer, og da en lejer til enhver tid kan vælge at få den nødvendige kommunikation tilsendt på papir, kan Kristeligt Folkeparti støtte dette lovforslag.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for de positive tilkendegivelser, der er kommet fra Folketingets partier om lovforslaget.

Det er klart, at hvis der er tvivl om forskellige ting, kræver det jo en udvalgsbehandling, og vi svarer velvilligt på spørgsmål fra Socialministeriets side. Det er jo udvalget selv, der bestemmer sagsbehandlingstiden, hvis man kan sige det på den måde.

Der er dog én ting, jeg gerne lige vil præcisere her fra talerstolen. Hr. Keld Albrechtsen mener, at det kun er i bemærkningerne til lovforslaget, det er nævnt, at udlejers skriftlige opsigelse af lejeaftalen er undtaget kravet om digitalisering. Det er altså hjemlet i selve lovforslaget, for der står i § 1, stk. 2:

»Det kan ikke aftales, at meddelelser efter § 87 ...« – og § 87 er netop den paragraf, der beskriver en opsigelse – »... og § 93, stk. 2, afgives som digitale dokumenter.«

Så det står altså helt klart i lovteksten og ikke bare i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det kan være, det er en fejl i det eksemplar af lovforslaget, jeg har her i hånden, men der står altså § 89 og ikke § 87, så det kan være, det hele beror på, at ministeren har fået skrevet det lidt hurtigt.

Det er bare meget kompliceret. Det må ministeren medgive mig, og det synes jeg allerede denne debat viser. Der henvises i paragraffen til § 89, og omme i bemærkningerne oplyses det, at disse opsigelser foregår efter § 87, så ministeren må da undskylde mig. Man bliver altså forvirret.

Kl. 14.50

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.